

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Christiane T.

tegen

Serge Vanhellemont, journalist, en Dag Allemaal

Met een brief van 29 juli 2004 dient Christiane T. klacht in naar aanleiding van twee artikelen van Serge Vanhellemont in Dag Allemaal. Het eerste artikel verscheen op 13 juli 2004 onder de titel 'Het waren de ellendigste jaren van mijn leven', het tweede op 27 juli 2004 onder de titel 'Als Conny zo gefrustreerd blijft, eindigt ze nog in de psychiatrie'. De hoofdredacteur en Serge Vanhellemont reageren met een gezamenlijke brief op de klacht, waarop klagster repliceert met een brief. De journalist antwoordt een tweede keer per brief, die op de Raad voor de Journalistiek is ontvangen op 22 oktober 2004.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 18 februari 2005. Christiane T. is in persoon verschenen. Ook Ilse Beyers, hoofdredacteur van Dag Allemaal, en journalist Serge Vanhellemont zijn in persoon verschenen. Beide partijen hebben mondeling hun visie op de zaak toegelicht. De partijen zijn ook kort met elkaar geconfronteerd.

Na afloop van de hoorzitting is door de redactie van Dag Allemaal nog een kopie van een artikel doorgefaxt naar het secretariaat van de Raad voor de Journalistiek.

DE FEITEN

In de eerste dagen van juli 2004 heeft Serge Vanhellemont, journalist van Dag Allemaal, klagster verschillende keren gebeld met de vraag of ze bereid was om mee te werken aan een reportagereeks naar aanleiding van 15 jaar 'Tien om te Zien'. Klagster is daarin destijds opgetreden onder de naam Conny Fabry. Op 13 juli 2004 verschijnt in Dag Allemaal een artikel over de carrière en het vroegere huwelijk van klagster, dat voor het grootste deel bestaat uit een interview met haar. Twee weken later publiceert Dag Allemaal een interview met de gewezen echtgenoot van klagster die destijds samen met haar een zangduo vormde. In het interview doet hij 'voor het eerst het volledige relaas van zijn mislukte huwelijk', zoals het in de inleiding van het artikel luidt.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Christiane T. zegt dat de journalist haar begin juli 2004 verschillende keren heeft gebeld op haar privé-nummer en op haar GSM. Klagster houdt vol dat zij de journalist kort te woord heeft gestaan en dat zij hem duidelijk heeft gemaakt dat zij geen interview wenste. Een eigenlijk interview is er volgens klagster niet geweest. Zij heeft er ook nooit mee ingestemd om voor publicatie een tekst door te lezen, aangezien er volgens haar geen interview heeft plaatsgevonden.

Op 13 juli 2004 verschijnt in Dag Allemaal toch een interview met klagster. Maar volgens Christiane T. is dat interview vooral opgebouwd uit verklaringen die ze eerder in diverse media heeft afgelegd. Het interview handelt grotendeels over het vroegere huwelijk van klagster met haar gewezen zangpartner.

Op 27 juli publiceert Dag Allemaal ook een interview met de gewezen echtgenoot van klaagster. Het grootste deel van dit interview bestaat in zijn commentaar op hun vroegere huwelijksleven. Klaagster neemt ook aanstoot aan dit tweede artikel, waarvan ze zegt niet op voorhand op de hoogte te zijn gebracht. Ze ontkent ook dat haar dochter het artikel vooraf zou hebben nagelezen.

Journalist Serge Vanhellemont zegt dat hij klaagster al geruime tijd kent en een vijftigtal keren geïnterviewd heeft. Hij heeft met haar een vertrouwensrelatie opgebouwd en er zijn voordien tussen hen nooit problemen geweest. Vanhellemont bevestigt dat klaagster, toen hij haar contacteerde voor een interview over ‘Tien om te zien’, aanvankelijk weigerachtig reageerde. Maar als gedreven journalist drong hij aan. Uiteindelijk is klaagster beginnen vertellen en antwoordde ze op de vragen die hij stelde. Vanhellemont stelde klaagster ook voor om de tekst van het interview voor publicatie nog door te nemen, maar daar ging zij niet op in. Volgens Vanhellemont is het artikel zoals dat op 13 juli 2004 in Dag Allemaal verschenen is, de neerslag van zijn interview met klaagster.

Het interview met de ex-echtgenoot van klaagster, verschenen in Dag Allemaal van twee weken nadien, is door de betrokkene nagelezen en gecorrigeerd. Het is volgens de journalist normaal dat het tweede interview vooral handelde over de relatie van de geïnterviewde en zijn ex-vrouw. Vanhellemont erkent dat hij de tekst ervan niet aan klaagster heeft voorgelegd voor de publicatie ervan. Wel zou de ex-echtgenoot de tekst hebben laten nalezen door de dochter van klaagster, en volgens Vanhellemont zijn er op haar verzoek nog enkele passages uit weggelaten.

De hoofdredacteur zegt dat Dag Allemaal nu eenmaal veel belangstelling heeft voor het privé-leven van beroemde persoonlijkheden. Het weekblad heeft klaagster voorgesteld om het interview met haar voor publicatie na te lezen, wat ze geweigerd heeft. Nadien heeft klaagster blijkbaar spijt gekregen van haar woorden. De hoofdredacteur wijst er ook op dat klaagster na de indiening van haar klacht nog telefonisch contact heeft gehad met de journalist en dat dit gesprek in een open en vriendschappelijke sfeer verliep.

BESLISSING

De klacht bevat twee elementen. Klaagster verwijt de journalist vooreerst dat hij een interview heeft gepubliceerd zonder haar toestemming. Daarnaast is klaagster van oordeel dat haar privacy geschonden is.

1. Partijen leggen tegenstrijdige verklaringen af over de inhoud van de telefonische contacten die er begin juli 2004 zijn geweest tussen de journalist en klaagster. Toch blijkt uit de tekst zelf van het gesprek met klaagster, zoals het in Dag Allemaal van 13 juli 2004 werd gepubliceerd, dat klaagster niet gesteld was op een interview. Het vrij korte artikel bevat een tiental verklaringen van klaagster waarin zij deze stelling bevestigt, zoals: ‘Met de showwereld wil ik niets, maar dan ook niets meer te maken hebben. Vandaar dat ik ook geen zin heb om te praten over de hel waar ik ben doorgegaan.’, ‘Iedereen moet mij vergeten. Al is het maar uit respect voor mij.’, ‘Ik ben een nieuw leven begonnen en voel me perfect gelukkig. Laat me het daarbij houden.’, ‘Er zijn artiesten in overvloed die wél blij zouden zijn met wat aandacht. Praat liever met hen.’, enzovoort. Uit voorgaande en nog andere verklaringen die in Dag Allemaal zijn gepubliceerd, blijkt duidelijk dat klaagster niet bereid was tot een interview over haar vroegere privé-leven. Het was dan ook verkeerd om de verklaringen van klaagster toch als een interview voor te stellen. Hoogstens had de informatie die ze bevatten door de journalist kunnen worden verwerkt in een eigen bijdrage. Nu heeft hij

manifest misbruik gemaakt van de weigerachtige verklaringen van klaagster, door ze als een interview voor te stellen.

2. Klaagster heeft lange tijd als vedette zelf de publiciteit opgezocht. Het feit dat zij samen met haar toenmalige echtgenoot optrad, brengt met zich mee dat er ook veel aandacht ging naar de relatie tussen beiden. Klaagster heeft tot in 2003 nog een taverne uitgebaat onder haar artiestennaam. Zij kan daarom niet eisen dat de media van de ene dag op de andere geen belangstelling meer opbrengen voor haar persoon en haar vroegere carrière. Wel mag zij verwachten dat de media rekening houden met haar wens om zelf niet meer met een interview naar buiten te komen.

3. Het tweede artikel, dat in Dag Allemaal is verschenen op 27 juli 2004, bestaat vooral uit een lang interview met de ex-echtgenoot van klaagster. Het interview wordt voorgesteld als een reactie op het eerdere zogenaamde interview dat de journalist met klaagster heeft gehad. Het interview met de gewezen echtgenoot werd door de journalist voornamelijk toegespitst op de persoon en het echtelijke leven van klaagster. Klaagster had echter in het telefoongesprek dat ze voordien met de journalist heeft gevoerd, duidelijk gemaakt dat zij niet wenste dat nog over haar vroegere huwelijk gesproken werd. Daarom moest het voor de journalist duidelijk zijn dat hij zich terughoudend moest opstellen, wat hij niet deed. Het feit dat de ex-echtgenoot van klaagster de tekst vooraf zou hebben laten inzien door de dochter van klaagster, zoals de journalist voorhoudt, maakt die tekortkoming niet goed.

Deze redenen, samen gelezen, doen besluiten:
De klacht is gegrond in haar beide elementen.

Brussel, 10 maart 2005